

Miroslav Slana - Miros

Karantanke

Pradedovo spočetje

SEMENA vode se razcvetajo
iz struge zgodovine
s citrami med kamnitimi prsti
igram
na pradedovo piščal ki brstí
konji ližejo odsekane roke bojevnikov
odpirajo se duri grobišč
v hojah gorijo obrazi
duše se levijo
in škripljejo z zglobi
pradedova duša vrši v lipah
v srcu knežjega kamna
zobljem jagode z vrta zgodovine –

ZOBLJEM jagode z vrta zgodovine
iščem se v pokrajini pozabe
karantanke polagajo hrčke
na srčne rane
na konici prstenega pogleda
hrošček
na prašniku dojke
diham semena pradedov
metulji so utrujeni angeli –

Nebeska žganjarna

ŠTEJEM angele
v pradedovih sledeh –
v nebeški žganjarni
kuha slivovko
žebra s svetniki
zmivajo mu
pečate zgodovine s čela –

RAZDROBLJENE spominčice
plehečejo kot metulji
v žganjekuharskem kotlu
brstijo golomraznice
na sodu trubar popravlja
katekizem s slomškom
nune ukoreninjenih teles
si vbrizgavajo
veseli del rožnega venca
v ožilje duše –

IŠČEM pradedovo pot
ruvam koreninice
iz venetskih brazd spomina
štorklje s človeškimi obrazi
si pulijo perje
šklepetajo s kljuni
nebo se pokriva z belo pernico
pijani smo prišli
na ta svet –

PIJANI smo prišli na ta svet
pijani bomo odšli
kdo ve čigavi klonirani klovni
žganje se pínji v kotlu
pradedje plešejo z zelenimi vražički
v žganjarni nebeških pijancev
iščem vezi
sam s sabo –

Sesam mozeg zemlje

NA drugi strani prasemen
na drugi strani sebe
plavam dvoživka
iz privida rožmarinove reke
ne dosežem svojega obrežja
lovim se za veje dneva –
iz pradedovih brazd sesam mozeg zemlje
kot otrok materino dojko
srkam svetlobo zvezd
rišem se na platno oblakov
prek misli frlí sivi puh
minevanja –

FLOFOTAM s kosmi zemljine duše
mesec brca v modri mreži neba
kot ujeta riba
krti mi rijejo v naročje –
skozi svoje kosti
odmotavam svitke zemlje
združuje me z bistvom
sesam njeno večno modrost
jem zemljo
iz mene brstijo
mlade lipe –

Pergamentni oblaki

NA pergamentnih oblakih
je vtisnjena naša oporoka
veter vrtinči gospovetski prestol
razliva se ciproševa kri s pohorja
v zlatem žigu spomina
renči črni panter –

RENČI črni panter
sporočilo slovenskih dušmanov
sporočilo zemljinih duš
ognjemet zvezd nad peco
padli angel se je obesil na božje uho
triglava
na grudi ukradene zemlje
v lipi dehti krajec oblaka
nevidna sila maščevalni kovač
v svarilo razbija
avte in letala
v grozi šklepetajo murni
s krili
ni nog a so tla
ni tal a so noge –
s polnimi očmi
vesoljske mivke
iščem pristan –

Iz prahu se vračam

IZ zemljinega prahu rasem
v rosno mavrico brazd
bočim se
v vršanje zelenih kron
gozdovi so kralji oblakov
planine so varuhinje neba
iz zenice nebeškega očesa
vzpenjam se na pradedova pogorja
želja –

VZPENJAM se na pradedova pogorja
melodija rečne piščali
valovi v nežnem ločju
med koleni zemlje
zobljem semena vode
ljubim se z belimi dojkami
skalnih vrhov
iz sončevih žarkov pletem ogrlico
za moč trtine duše
iz zvezdnatih bradavičk brizga
mleko življenja na cvetočo ajdo –
ogenj vode sem
kri zemlje sem
zračna blazina za sanje
štorklje valijo žabje kralje
v močvirju pravlјic
plešejo z meglicami
iz lesov
iz ilovnatega prahu
se dvigam
prek roba zemljine skravnosti
čez vesoljska pogorja
žametna črnina –

Stolp iz zelenega brokata

SKOZME se razraščajo
bela nedra karantank
črni panter zre
s trdnjave žil
iz zelenega brokata
puščice sonca se zabodejo
v oči trav
bele krave usode
upogibajo hrbte na ožganem bregu
drevesa so videti ostra
kot diamanti brušeni na več straneh
odtenki iz opilkov zgodovine
senčijo škrlatne oblake –
na svodu se dviga prah
iz ožilja vesolja –

ŠTORKLJA drdra
na stolpu zelenega brokata
vstopajo stoletja
in brezbrižno izstopajo

onstran sebe vidim svoj izvirek
razprostrem roke
odjadram
dotaknem se pragozda večnosti –